ECLI:LV:RAT:2025:0519.11095047311.10.S

Krimināllietas Nr. 11095047311

Lietas arhīva Nr. KA04-0033-25/11

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2025. gada 19. maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Zigmunds Dundurs, tiesnese Karīna Kazārova, tiesnese Ligita Kuzmane, atklātā tiesas sēdē, piedaloties prokurorei Lāsmai Zebuliņai, aizstāvjiem Andrejam Ādamsonam un Anitai Šnēvelei, apelācijas kārtībā izskatīja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /Persona B/, apsūdzētā /Persona B/ aizstāves Jeļenas Kvjatkovskas un apsūdzētā /Persona I/ aizstāvja Andreja Ādamsona apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedumu /Persona B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, konfiscējot mantu – automašīnu */Transportlīdzeklis J/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/Persona B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

/Persona B/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sods /Persona B/ noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, konfiscējot mantu – automašīnu */Transportlīdzeklis J/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu noteiktais sods un galīgais sods /Persona B/ noteikts – brīvības atņemšana uz 10 (desmit) gadiem, konfiscējot mantu – automašīnu */Transportlīdzeklis J/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/Persona B/ soda izciešanas termiņš skaitīts no 2016. gada 4. jūlija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /Persona B/ soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2011. gada 21. marta līdz 2016. gada 4. jūlijam.

/Persona B/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Tāpat ar pirmās instances tiesas spriedumu /Persona D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem, konfiscējot mantu – automašīnu*/Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/Persona D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 193. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

/Persona D/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā, 233. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sods /Persona D/ noteikts pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) gadiem, konfiscējot mantu – automašīnu*/Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu vieglāko sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011. gada 23. maija spriedumu, iekļaujot smagākajā, kas noteikts ar šo spriedumu, galīgais sods /Persona D/ noteikts – brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) gadiem, konfiscējot mantu – automašīnu*/Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ –, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/Persona D/ soda izciešanas termiņš skaitīts no 2016. gada 4. jūlija.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /Persona D/ soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2011. gada 21. marta līdz 2016. gada 4. jūlijam.

/Persona D/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atceļams pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Kā arī ar pirmās instances tiesas spriedumu /Persona I/, personas kods /Personas kods A/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

/Persona I/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā, 193. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, bez mantas konfiskācijas;

/Persona I/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 20. panta ceturtajā daļā, 233. panta otrajā daļā, un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods /Persona I/ noteikts – brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta piekto daļu /Persona I/ soda termiņā ieskaitīts apcietinājumā pavadītais laiks no 2011. gada 8. aprīļa līdz 2011. gada 9. aprīlim.

/Persona I/ piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts – atceļami pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Lietiskie pierādījumi:

-automašīna */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, kas 2011. gada 28. aprīlī nodota AAS "BTA", uzskatāma par atdotu īpašniekam;

-/Persona B/ aizturēšanas laikā izņemtās mantas – pulkstenis*OKNY*, siksna *Versace*, džemperis, virsjaka, bikses *Nike*–, kas 2011. gada 16. maijā atdotas /Persona Q/, uzskatāmas par atdotām /Persona B/;

-/Persona D/ aizturēšanas laikā izņemtās mantas – divi atslēgu komplekti ar piekariņu un čipu –, kas 2011. gada 20. jūlijā atdotas /Persona DD/, uzskatāmas par atdotām /Persona DD/;

-automašīnā */Transportlīdzeklis H/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/ izņemtās mantas – mugursoma ar krimināllietas kopiju, platforma ar riteņiem no bērnu ratiem –, kas 2011.gada 17.jūnijā atdotas /Persona Q/, uzskatāmas par atdotām īpašniekam;

-automašīnā */Transportlīdzeklis B/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, izņemtās mantas – trīs jubilejas lati, LVL 1,56 (viens lats 56 santīmi) monētās, pulkstenis*Bulgari*, matu gumija, *Statoil* loterijas karte, *ELKOR* čeks, nauda – EUR 35,95 (trīsdesmit pieci *EUR*95 centi), DKK 900 (deviņi simti Dānijas kronas), GPB 75 (septiņdesmit piecas Lielbritānijas mārciņas), EEK 948 (deviņi simti četrdesmit astoņas Igaunijas kronas), LTL 110 (viens simts desmit Lietuvas liti) –, ugunsdzēšamais aparāts, kartes un vizītkartes, kas 2011. gada 21. aprīlī atdotas /Persona L/ (*/Persona L/*), uzskatāmas par atdotām īpašniekam.

Atcelts arests /Persona P/ piederošajai automašīnai*/Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, kas nodota glabāšanā VA "Nodrošinājuma valsts aģentūra".

Mantas konfiskācijas nodrošināšanai uzlikts arests /Persona D/ piederošajai automašīnai*/Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Mantas konfiskācijas nodrošināšanai uzlikts arests /Persona B/ piederošajai automašīnai*/Transportlīdzeklis J/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Piedzīti no /Persona B/ valsts ienākumos procesuālie izdevumi 462,43 EUR (četri simti sešdesmit divi*EUR* 43 centi) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Piedzīti no /Persona D/ valsts ienākumos procesuālie izdevumi 2387,85 EUR (divi tūkstoši trīs simti astoņdesmit septiņi*EUR* 85 centi) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Piedzīti solidāri no /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ procesuālie izdevumi 4074,53 EUR (četri tūkstoši septiņdesmit četri*EUR* 53 centi) par liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi, samaksa par angļu-latviešu valodas tulka darbu un automašīnu glabāšanas izdevumi.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 2.septembra lēmumu labota pārrakstīšanās kļūda Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 4.jūlija pilnā sprieduma motīvu daļas 54.lapas 10.rindkopā no "/Persona B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitāms ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu noteiktais sods brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem" uz "/Persona B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitāms ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu noteiktais sods brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu 3 (trīs) mēnešiem".

[2] Apsūdzētā /Persona B/ aizstāve, zvērināta advokāte Jeļena Kvjatkovska apelācijas sūdzībā lūdz atcelt pirmās instances spriedumu daļā par /Persona B/ atzīšanu par vainīgu un viņam noteikto sodu, kā arī daļā par piespriesto procesuālo izdevumu piedziņu.

Sūdzības galvenie iebildumi vērsti uz soda nesamērīgumu un būtiskiem Krimināllikuma normu piemērošanas trūkumiem. Tiek uzsvērts, ka tiesa kļūdaini konstatējusi atbildību pastiprinošo apstākli – recidīvu, lai gan tas neatbilst Krimināllikuma prasībām, jo inkriminētais noziedzīgais nodarījums izdarīts pirms iepriekšējā notiesājošā sprieduma.

Tāpat aizstāve norāda, ka tiesa nav piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas normas, kas ļautu mīkstināt sodu par nesaprātīgu kriminālprocesa ilgumu. Noziedzīgais nodarījums izdarīts 2011. gadā, bet spriedums pieņemts pēc teju pieciem gadiem, turklāt /Persona B/ šajā laikā piemērots apcietinājums. Šāds ilgstošs un vilcināts process neatbilst Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā nostiprinātajam "saprātīga termiņa" standartam.

Papildus aizstāve konstatē, ka tiesa kļūdaini piemērojusi Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, norādot iepriekšējā spriedumā piespriesto sodu kā "3 gadus", kaut tas bijis "1 gads un 3 mēneši", kā arī nav ņēmusi vērā jau izciestā soda ieskaitīšanu.

Aizstāve arī iebilst pret procesuālo izdevumu EUR 462,43 un EUR 4074,53 piedziņu. Tiesa nav izvērtējusi /Persona B/ mantisko stāvokli un nav pamatojusi, kādēļ viņš netiek atbrīvots no šo izdevumu segšanas, kas ir būtisks Kriminālprocesa likuma pārkāpums un pretrunā ar Augstākās tiesas judikatūru.

Lūdz apelācijas instancei atcelt vai mīkstināt sodu, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] un 50. panta normas; atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu, atbrīvojot /Persona B/ no to segšanas.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza arī apsūdzētā /Persona I/ aizstāvis A. Ādamsons, kurā spriedumam nepiekrīt pilnībā, uzskata to par nepamatotu un atceļamu sekojošu apsvērumu dēļ.

Aizstāvis norāda, ka tiesa nav identificējusi nevienu pierādījumu, kas pamatotu /Persona I/ līdzdalību bruņotā laupīšanā 2011. gada 21. martā. Neviens no cietušajiem vai lieciniekiem nav minējis /Persona I/, notikuma vietā nav atrasts neviens viņa biometriskais pēdu pierādījums, un neviena ekspertīze neapstiprina viņa saistību ar izdarītajiem nodarījumiem. Vienīgais, kas tika atrasts, ir viņam piederošas mantas automašīnā /Transportlīdzeklis H/, ko viņš bija lietojis ar /Persona B/ atļauju. Automašīnā atrasta arī trešajai personai /Persona O/ piederoša vadītāja apliecība, kurš pēc aizstāvības ieskata vairāk atbilst cietušo aprakstam un izvairījās no tiesas.

Aizstāvis norāda, ka tiesas spriedums nav motivēts un balstīts uz nemotivētiem secinājumiem. Tiesa nav konkretizējusi, kā /Persona I/ būtu atbalstījis šaujamieroča un sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu, kā to pieprasa Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas piemērošana. Norādītie pierādījumi, pēc aizstāvja domām, nedod pamatu pat netiešam secinājumam par līdzdalību.

Turklāt aizstāvis uzsver, ka lietas izskatīšana nepamatoti ieilgusi vairāk nekā piecus gadus, un šo novilcinājumu nav izraisījis nedz apsūdzētais, nedz aizstāvība. Tādēļ tiesai bija jāpiemēro Krimināllikuma 49.[1] pants, kas paredz soda samazinājumu par nepamatoti ilgu kriminālprocesu. Tā vietā tiesa šo normu pieminējusi tikai formāli, bez faktiskas ietekmes uz soda mērījumu. No piemērotā soda nav izsecināms, ka spriedums būtu bijis labvēlīgāks vai samērīgāks atbilstoši likumā noteiktajam.

Attiecībā uz procesuālajiem izdevumiem aizstāvis norāda, ka tiesa nepamatoti piespriedusi /Persona I/ solidāri segt EUR 4074,53, neizvērtējot viņa mantisko stāvokli un procesuālo līdzatbildību. Šāda pieeja ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma principiem par individuālu atbildību un samērīgumu.

Lūdz apelācijas instanci /Persona I/ attaisnot, atzīstot, ka viņš nav vainīgs noziedzīga nodarījuma izdarīšanā. Ja nav pamats attaisnot, tad mīkstināt sodu, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta nosacījumus par nesaprātīgu procesa ilgumu. Kā arī atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu piedziņu, atbrīvojot /Persona I/ no to segšanas.

[4] Apsūdzētais /Persona B/ pārsūdz pirmās instances spriedumu pilnā apmērā, iebilst arī pret piemēroto sodu un procesuālo izdevumu piedziņu.

/Persona B/ norāda, ka kopš 2011. gada atrodas apcietinājumā un spriedums pieņemts tikai pēc pieciem ar pusi gadiem. Tiesa nav ņēmusi vērā šo būtisko procesa ilgumu un nepamatoti nav piemērojusi Krimināllikuma 49.[1] pantu, kas paredz soda mīkstināšanu par kriminālprocesa vilcināšanu. Apcietinājuma apstākļi bijuši ierobežojoši – viņam nebija nodrošināts darbs, un viņa ģimene ieguvusi maznodrošinātā statusu.

Tiesa arī kļūdaini noraidījusi lūgumus mainīt apcietinājumu uz maigāku drošības līdzekli, kā arī nav sniegusi pārliecinošu pamatojumu soda mēra noteikšanai. Apsūdzētais uzskata, ka sods ir nesamērīgs gan procesa ilguma, gan sociālo apstākļu kontekstā.

Papildus tam spriedumā no viņa piedzīti procesuālie izdevumi, neskatoties uz to, ka lietas materiālos ir pierādījumi par viņa ģimenes maznodrošināto statusu. Apsūdzētais uzskata, ka šāda izdevumu piedziņa ir pretrunā ar samērīguma un sociālās taisnīguma principiem.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un taisīt jaunu spriedumu vai nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai. Lūdz ņemt vērā tiesību uz lietas izskatīšanu saprātīgos termiņos pārkāpumu, kā arī atcelt procesuālo izdevumu piedziņu.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017. gada 7. jūnija spriedumu pirmās instances tiesas spriedums atcelts daļā.

Ar Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 25.janvāra lēmumu apelācijas instances tiesas spriedums atcelts pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

Ar Rīgas apgabaltiesas 2018.gada 4.jūnija spriedumu pirmās instances tiesas spriedums atcelts daļā.

Ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2019.gada 30.augusta lēmumu apelācijas instances tiesas spriedums atcelts pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021. gada 5. oktobra spriedumu pirmās instances tiesas spriedums atcelts daļā.

Ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2022. gada 22. decembra lēmumu apelācijas instances tiesas spriedums atcelts pilnībā un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai.

[6] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /Persona B/ uzturēja savu, kā arī aizstāves J. Kvjatkovskas iesniegto apelācijas sūdzību tikai daļā par sodu un procesuālo izdevumu piedziņu, neuzturot apelācijas sūdzības daļā par vainu. Savu vainu atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

[7] Apsūdzētais /Persona I/ uzturēja sava aizstāvja A. Ādamsona iesniegto apelācijas sūdzību tikai daļā par sodu, neuzturēja apelācijas sūdzības daļā par vainu. Savu vainu atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

[8] Tiesas sēdē apsūdzētais /Persona D/ savu vainu atzina pilnībā, izdarīto nožēloja.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies apsūdzēto paskaidrojumus tiesas sēdē, prokurores un aizstāvju viedokļus, pārbaudījusi pierādījumus krimināllietā un izvērtējusi apelācijas sūdzību motīvus, tiesas kolēģija atzīst, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedums ir atceļams daļā par:

/Persona B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 233. panta otrās daļas;

/Persona B/ noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu;

/Persona D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, 233. panta otrās daļas;

/Persona D/ noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu;

/Persona I/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona I/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, 233. panta otrās daļas;

/Persona I/ noteikto galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu;

procesuālo izdevumu 4074,53 EUR piedziņu solidāri no /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ par liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi, samaksu par angļu-latviešu valodas tulka darbu un izdevumiem, kas saistīti ar automašīnu glabāšanu.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums kā likumīgs un pamatots atstājams negrozīts.

[10] Apelācijas instances tiesā prokurore saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 1. punktu un 459. panta pirmo daļu atteicās no apsūdzības daļā pret /Persona I/ un /Persona D/ pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un 233. panta otrās daļas. Tiesas kolēģija secina, ka atteikšanās no apsūdzības ir notikusi, ievērojot Kriminālprocesa likuma 459. pantā noteikto kārtību. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 481. panta pirmās daļas 2. punktu kriminālprocess šajā daļā, t.i., pret /Persona I/ un /Persona D/ apsūdzībā pēcKrimināllikuma 193. panta otrās daļas un 233. panta otrās daļas ir izbeidzams.

Apelācijas instances tiesā prokurore grozīja apsūdzību /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ par Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas noziegumu, izslēdzot no apsūdzības faktiskos apstākļus par to, ka /Persona D/ pēc laupīšanas mēģināja personu grupā ar /Persona B/ izmantot nolaupīto kredītkarti.

Tāpat apelācijas instances tiesā prokurore grozīja apsūdzību /Persona B/ par Krimināllikuma 193. panta otrās daļas noziegumu, izslēdzot no apsūdzības faktiskos apstākļus par /Persona D/, t.i., ka /Persona D/ personu grupā ar /Persona B/ mēģināja izmantot nolaupīto kredītkarti, un 233.panta otro daļu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apsūdzībās minētie faktiskie apstākļi apelācijas instances tiesā tika grozīti pamatoti, jo prokurore apelācijas instances tiesā atteicās no apsūdzības pret /Persona D/ par nolaupītās kredītkartes nelikumīgu izmantošanas mēģinājumu personu grupā ar /Persona B/, saglabājot apsūdzību tikai pret /Persona B/. Kā arī pamatoti grozīta apsūdzība /Persona B/ par Krimināllikuma 233. panta otro daļu, izslēdzot no tās /Persona D/ un /Persona I/ darbības. Tādējādi mainās faktiskie apstākļi un bija pamats grozīt apsūdzību, nemainoties kvalifikācijai.

Ņemot vērā to, ka apelācijas instances tiesa sakarā ar apelācijas instances tiesā grozītajām apsūdzībām konstatē tādus noziedzīga nodarījuma apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, tiesas kolēģija sniedz jaunu noziedzīgo nodarījumu aprakstu.

/Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ izdarīja ar vardarbību un vardarbības piedraudējumu saistītu svešas kustamas mantas nolaupīšanu (laupīšana) personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, pielietojot šaujamieroci, šādos apstākļos.

/Persona B/ ar mērķi iegūt /Persona L/ kustamu mantu 2011.gada 21.martā vienojās ar paziņām /Persona D/ un /Persona I/ aplaupīt /Persona L/ ģimenes māju /Adrese H/.

Sagatavojoties laupīšanai, /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/, darbojoties personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, 2011.gada 21.martā dienas laikā izgatavoja sejas maskas, /Persona B/ iegādājās šaujamieroci un šaujamieroča munīciju, kā arī signāla pistoli un signāla - gāzes pistoli, /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ sagādāja divas rācijas savstarpēju sakaru uzturēšanai un darbību koordinēšanai, āmuru, ar ko izsist mājas durvju stiklu, un somu, kurā salikt nolaupītās mantas.

Ap plkst.19.50 /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/, bruņojušies ar pielādētu šaujamieroci un divām signāla un gāzes - signāla pistolēm, ar /Persona B/ lietošanā esošo automašīnu /Transportlīdzeklis H/, valsts numurs /Numurs/, piebrauca pie mājas /Adrese H/, pēc tam /Persona B/ un /Persona D/ saskaņā ar iepriekšējo vienošanos un lomu sadalījumu devās uz mājas ieeju, bet /Persona I/ ar rāciju palika novērot apkārtni.

/Persona B/ ar līdzņemto āmuru izsita mājas durvju stiklu un kopā ar /Persona D/ caur verandas durvīm iekļuva mājā, kur abi, piedraudot ar šaujamieroci un signāla pistoli auklītei /Persona K/, ko cietusī uztvēra kā reālus draudus savai dzīvībai, lika viņai kopā ar mazgadīgo bērnu palikt vannas istabā, kā arī pieprasīja, lai /Persona K/ pasaka, kur atrodas seifs, nauda un dārglietas.

Sazinoties pa rāciju un pārliecinoties, ka /Persona B/ un /Persona D/ veiksmīgi iekļuvuši mājā, saskaņā ar iepriekšējo vienošanos un lomu sadalījumu kopīga laupīšanas nodoma vadīts viņiem piebiedrojās arī /Persona I/ un kopā ar /Persona B/ uzsāka mājas pārmeklēšanu, bet /Persona D/ tajā laikā no otrā stāva novēroja apkārtni un nodrošināja, lai cietusī /Persona K/ neatstātu vannas istabu un neizsauktu palīdzību.

Kopīgi darbojoties, /Persona B/ un /Persona I/ atrada un nolaupīja 1200 Eiro, liķieri „Galiano" Ls 20 vērtībā un rokas pulksteni „Bulgaria" Ls 2,50 vērtībā. Nolūkā turpināt laupīšanu, /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ pēc mājas pārmeklēšanas neatstāja nozieguma vietu, bet palika gaidīt mājas saimnieku /Persona L/. Kad ap plkst.20.20 mājās ar automašīnu /Transportlīdzeklis B/, valsts numurs /Numurs/ atgriezās /Persona L/, /Persona B/ un /Persona I/, piedraudot ar šaujamieroci un signāla pistoli, kā arī paziņojot, ka ir sagrābuši cietušā mazgadīgo bērnu, ko cietušais uztvēra kā reālus draudus savai un bērna dzīvībai, pavēlēja atdot maku, no kura nolaupīja naudu ne mazāk kā 75 sterliņu mārciņas, 2500 dāņu kronas, 948 Igaunijas kronas un 110 Lietuvas litus.

Kamēr /Persona I/ pārmeklēja cietušā /Persona L/ maku, /Persona B/ lika atdot viņam cietušā bankas kartes un, piedraudot ar vardarbību, lika nosaukt to PIN kodus, kā arī atdot automašīnas atslēgas un parādīt, kā atslēgt automašīnas pretaizdzīšanas drošības sistēmu, ko cietušais, baidoties, ka pret viņu vai bērnu var tikt piemērota vardarbība, bija spiests izdarīt.

Lai novērstu cietušā /Persona L/ pretošanos un iespēju nekavējoties paziņot policijai par laupīšanu, /Persona I/ sasēja /Persona L/ rokas un kājas ar līmlenti, bet /Persona D/, darbojoties grupas kopīgās interesēs tajā laikā uzraudzīja cietušo /Persona K/, tādējādi pielietojot pret cietušo vardarbību.

Savukārt /Persona B/ parādīja cietušajam rāciju un sameloja, ka otrajā stāvā kopā ar bērnu palicis vēl viens uzbrucējs, kurš nekavējoties ziņos viņiem, ja cietušais tuvāko desmit minūšu laikā izkustēsies no vietas. Pēc tam /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ aizbrauca no nozieguma vietas ar /Persona L/ automašīnu /Transportlīdzeklis B/, reģistrācijas Nr. /Numurs/, tādējādi nolaupot arī automašīnu Ls 4000 vērtībā.

Izbraukuši no mājas /Adrese G/, /Persona B/ un /Persona D/ turpināja ceļu ar cietušā /Persona L/ automašīnu /Transportlīdzeklis B/, reģistrācijas Nr. /Numurs/, bet /Persona I/ pārsēdās netālu no mājas atstātajā /Persona B/ lietošanā esošajā automašīnā /Transportlīdzeklis H/, reģistrācijas Nr. /Numurs/ un sekoja pārējiem.

Pa ceļam /Persona B/, izmantojot cietušajam /Persona L/ nolaupīto bankas karti un cietušā nosaukto PIN kodu, mēģināja izņemt naudu bankomātā /Adrese D/, bet to izdarīt neizdevās no viņa gribas neatkarīgu apstākļu dēļ.

Tā kā cietušais /Persona L/ par laupīšanu bija paziņojis policijai, plkst. 21.35 uz ceļa Jelgava – Tīreļi Jelgavas novada Valgundes pagastā /Persona B/ un /Persona D/ ar automašīnu /Transportlīdzeklis B/, reģistrācijas Nr. /Numurs/, aizturēja policijas darbinieki, bet /Persona I/ ar automašīnu /Transportlīdzeklis H/, reģistrācijas Nr. /Numurs/ izdevās aizbēgt.

Tādējādi /Persona B/ un /Persona D/, lietojot šaujamieroci, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās ar /Persona I/ nolaupīja /Persona L/ mantu ne mazāk kā Ls 5226,89 vērtībā.

Ar savām darbībām /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta ceturtajā daļā.

/Persona B/ iegādājās un pārvadāja šaujamieroci un šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas šādos apstākļos.

/Persona B/ ar mērķi izdarīt laupīšanu no pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotas personas ne vēlāk kā 2011. gada 21. martā Rīgā bez attiecīgas atļaujas iegādājās 7,62mm Tokarev kalibra F. Tokareva konstrukcijas 1933. gada parauga pistoli„Type 51/54" Nr.21066944 un astoņas 7,62mm Tokarev kalibra patronas.

Saskaņā ar ballistiskās ekspertīzes ekspertu atzinumu 7,62mm Tokarev kalibra pistole „Type 51/54" Nr./Tālrunis A/ ir pusautomātisks īsstobra vītņstobra šaujamierocis un ir derīga šaušanai ar norādītajām astoņām 7,62mm Tokarev kalibra patronām, kas ir vītņstobra šaujamieroča munīcija.

Iegādāto šaujamieroci un šaujamieroča munīciju /Persona B/, 2011. gada 21. martā bez attiecīgas atļaujas pārvadāja automašīnā /Transportlīdzeklis H/, valsts numurs /Numurs/ pa Rīgu, dodoties izdarīt laupīšanu /Persona L/ ģimenes mājā /Adrese F/, kā arī izmantoja laupīšanas izdarīšanā minētajā mājā, bet pēc tam /Persona B/ minēto šaujamieroci un šaujamieroča munīciju pārvadāja automašīnā /Transportlīdzeklis B/, valsts numurs /Numurs/, līdz aizturēšanas vietai uz ceļa Jelgava – Tīreļi Jelgavas novada Valgundes pagastā.

Ar savām darbībām /Persona B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā.

/Persona B/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu un nelikumīgu izmantošanas mēģinājumu šādos apstākļos.

2011. gada 21. martā ap plkst. 20.30 /Adrese E/ /Persona L/ ģimenes mājā laupīšanas laikā, piedraudot ar vardarbību, /Persona B/ pieprasīja, lai /Persona L/ atdod bankas kartes un nolaupīja /Persona L/ makā esošās /Nosaukums F/ debetkarti Visa /Nosaukums E/, /Nosaukums D/ debetkarti Maestro un /Nosaukums C/ debetkarti Visa, kas, saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 1. panta 38. punktu, ir maksāšanas līdzekļi.

/Persona B/ lika cietušajam /Persona L/ nosaukt karšu lietošanas PIN kodus, ko cietušais, baidoties, ka pret viņu var tikt pielietota vardarbība, bija spiests izdarīt.

Nolaupītās /Persona L/ piederošās debetkartes /Persona B/ mēģināja nelikumīgi izmantot /Nosaukums B/ bankomātā /Adrese D/, mēģinot izņemt naudu no /Persona L/ konta, bet to izdarīt neizdevās no viņa gribas neatkarīgu apstākļu dēļ, jo /Persona L/ nosauktie kartes lietošanas PIN kodi bija nederīgi.

Ar savām darbībām /Persona B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas secinājumi par apsūdzēto /Persona B/ vainīgumu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā, 193. panta otrajā daļā un 233. panta otrajā daļā, kā arī par /Persona I/ un /Persona D/ vainīgumu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas, ir pamatoti ar pirmās instances tiesā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Ņemot vērā arī to, ka prokurore apelācijas instances tiesā atteicās no daļas apsūdzības un apsūdzība tika grozīta, tiesas kolēģija norāda, ka pirmās instances tiesā pārbaudītie un novērtētie pierādījumi pamato vainu grozītajās apsūdzībās. Tādēļ apelācijas instances tiesai nav pamata novērtēt pierādījumus citādi, un tā neatkārto pirmās instances spriedumā veikto pierādījumu analīzi.

Tiesas kolēģija uzskata, ka ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedumā minētajiem pierādījumiem apsūdzēto vaina ir pierādīta ārpus saprātīgām šaubām. No minētajiem pierādījumiem izriet, ka /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ izdarījuši svešas kustamas mantas nolaupīšanu ar vardarbību, lietojot šaujamieročus (Krimināllikuma 176. panta ceturtā daļa), un /Persona B/ izdarījis arī sveša maksāšanas līdzekļa nolaupīšanu un izmantošanas mēģinājumu (Krimināllikuma 193. panta otrā daļa), kā arī šaujamieroča iegādāšanos un pārvadāšanu bez atļaujas (Krimināllikuma 233. panta otrā daļa).

Ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesa sakarā ar apsūdzības grozījumiem konstatē atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, nekā norādīts pirmās instances spriedumā, tiesas kolēģija atzīst, ka spriedums

atceļams daļā un šajā daļā taisāms jauns notiesājošs spriedums, sniedzot jaunu noziedzīgo nodarījumu aprakstu, nemainoties kvalifikācijai.

[11] Kriminālprocesa likuma 562. panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izmeklēšana un tiesas debates apelācijas instances tiesā notiek sūdzībā vai protestā noteikto prasību apjomā un ietvaros.

Ievērojot to, ka Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesas sēdē apsūdzētie /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ atzina savu vainu viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pilnībā, kā arī apsūdzētā /Persona B/, apsūdzētā /Persona B/ un apsūdzētā /Persona I/ aizstāvja Andreja Ādamsona apelācijas sūdzības tika uzturētas tikai daļā par piespriesto sodu un procesuālajiem izdevumiem, apelācijas instances tiesa apelācijas sūdzību izskata tikai daļā par apsūdzētajam noteikto sodu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzības ir pamatotas un apmierināmas daļēji, sods apsūdzētajiem mīkstināms un apsūdzētie daļēji atbrīvojami no procesuālo izdevumu piedziņas.

[12] Tiesas kolēģija atzīst, ka nosakot apsūdzētajiem soda veidu, pirmās instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta nosacījumiem ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzēto personības un pamatoti atzinusi, ka apsūdzētajiem sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā, kas var panākt Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi.

Pirmās instances tiesas spriedumā, nosakot apsūdzētajiem sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta nosacījumiem pareizi norādīts, ka atbilstoši Krimināllikuma 7. panta piektās daļas nosacījumiem /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā, savukārt atbilstoši Krimināllikuma 7. panta ceturtās daļas nosacījumiem /Persona B/ izdarīja smagus noziegumus, kas paredzētiKrimināllikuma 193. panta otrajā daļā un Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā.

Pirmās instances tiesas spriedumā pareizi atspoguļotas un pietiekami izvērtētas apsūdzētā /Persona B/ personu raksturojošās ziņas, tostarp norādīts, ka apsūdzētais ir dzimis /Dzimšanas datums/, Rīgā, ir Latvijas Republikas nepilsonis, ar vidējo izglītību, nestrādā, precējies, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienestā nesastāv, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" datu par psihiskiem traucējumiem nav, izdruka no IeM Informācijas centra, no kura redzams personas apraksts, ziņas par krimināllietām, no Rīgas Centrālcietuma raksturots pozitīvi, no Rīgas vakara ģimnāzijas raksturots pozitīvi. Lietas materiālos atrodas /Persona B/ laulības apliecība un trīs bērnu dzimšanas apliecības, agrāk ir sodīta: 1) 2002. gada 6. decembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu 100 (viens simts) stundām. Piespiedu darbs atstrādāts 2003. gada 30. augustā; 2) 2012. gada 5. jūnijā Rīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 3 (trīs) mēnešiem. 2013. gada 27. augustā pēc Krimināllikuma 233. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 3 (trīs) mēnešiem.

Tiesas sēdē 2025. gada 19. maijā krimināllietas materiāliem tika pievienota izdruka no Personu datu pārlūka, no kuras redzams, ka apsūdzētajam /Persona B/ ir trīs nepilngadīgi bērni. Šobrīd /Persona B/ deklarētā adrese ir /Adrese C/.

Tāpat pirmās instances tiesas spriedumā pareizi atspoguļotas un pietiekami izvērtētas apsūdzētā /Persona D/ personu raksturojošās ziņas, tostarp norādīts, ka /Persona D/ dzimis /Dzimšanas datums/, Daugavpilī, Latvijas Republikas pilsonis, ar vidējo izglītību, nestrādā, precējies, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienestā nesastāv, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" datu par psihiskiem traucējumiem nav. Krimināllietas materiālos atrodas izdruka no IeM Informācijas centra, no kura redzams personas apraksts, ziņas par krimināllietām un 2011. gada 5. janvāra Lēmums, ar kuru noteikta 3. grupas invaliditāte. No Rīgas Centrālcietuma raksturots pozitīvi, agrāk ir sodīts: 1) 2003. gada 5. decembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu; 2) 2009. gada 7. aprīlī Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem; 3) 2011. gada 23. maijā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu 50 (piecdesmit) stundām.

Tiesas sēdē 2025. gada 19. maijā krimināllietas materiāliem tika pievienota izdruka no Personu datu pārlūka, no kuras redzams, ka apsūdzētajam /Persona D/ ir viens nepilngadīgs bērns. Šobrīd /Persona D/ deklarētā adrese ir /Adrese B/.

Pirmās instances tiesas spriedumā pareizi atspoguļotas un pietiekami izvērtētas arī apsūdzētā /Persona I/ personu raksturojošās ziņas, tostarp norādīts, ka /Persona I/ dzimis /Dzimšanas datums/, Jūrmalā, Latvijas Republikas pilsonis, ar vidējo speciālo izglītību, nestrādā, neprecējies, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienestā nesastāv, VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" datu par psihiskiem traucējumiem nav, izziņa no /Nosaukums A/, ka 2011. gadā ir noslēgts darba līgums uz nenoteiktu laiku, agrāk ir sodīts: 2005. gada 23. novembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 231. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 6 (sešiem) mēnešiem, sodāmība dzēsta.

Tiesas sēdē 2025. gada 19. maijā krimināllietas materiāliem tika pievienota izdruka no Personu datu pārlūka, no kuras redzams, ka apsūdzētajam /Persona I/ ir viens nepilngadīgs bērns. Šobrīd /Dzimšanas datums/ deklarētā adrese ir /Adrese A/.

Jaunas personību raksturojošas ziņas tiesas kolēģijai apsūdzētie neiesniedza un pie soda noteikšanas ir ņemams vērā pirmās instances tiesas spriedumā konstatētais.

Tiesas kolēģija atzīst, ka no pirmās instances tiesas sprieduma ir izslēdzams apsūdzētā /Persona B/ un /Persona D/ atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīgu nodarījumu recidīvs, jo uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi /Persona B/ nebija sodīts, /Persona D/ sodāmība bija dzēsta. Pamatoti nav konstatēts apsūdzētā /Persona I/ atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar Krimināllikuma 48. pantu. Tiesas kolēģija atzīst, ka, izslēdzot /Persona B/ un /Persona D/ atbildību pastiprinošo apstākli, ir pamats pārvērtēt viņiem noteikto sodu un to mīkstināt.

Pirmās instances tiesa pamatoti sprieduma taisīšanas brīdī nekonstatēja apsūdzētajiem /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ Krimināllikuma 47. pantā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus.

Tiesas kolēģija, ņemot vērā, ka apsūdzētie apelācijas instances tiesas sēdē atzina savu vainu viņiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā pilnībā un nožēloja izdarīto, atzīst, ka tas ir pamats saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu konstatēt jaunu apsūdzēto /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ atbildību mīkstinošu apstākli – vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošu tādu apstākli, kuru nebija konstatējusi pirmās instances tiesa un kuru pirmās instances tiesa, nosakot soda mēru, nebija ņēmusi vērā, apelācijas instances tiesai ir pamats soda mēra pārskatīšanai (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2016. gada 17. marta lēmumu lietā Nr. SKK-154/2016*).

Ievērojot to, ka tiek konstatēts jauns atbildību mīkstinošs apstāklis, tas atbilstoši Krimināllikuma 46. pantam ir ņemams vērā, nosakot sodu, sods ir mīkstināms.

Tiesas kolēģija ņem vērā Krimināllikuma 46. pantā norādītos soda noteikšanas vispārīgos principus, gan to, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu; atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot (*Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā 15.,16.punkts).*

Tiesas kolēģija, ņemot vērā gan pirmās instances tiesas izvērtētās apsūdzēto personu raksturojošās ziņas, ievērojot apsūdzēto izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, secina, ka pirmās instances tiesa pamatoti /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ sodījusi ar brīvības atņemšanas sodu par izdarītoKrimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kā arī pamatoti un likumīgi piemērojusi papildsodus – mantas konfiskācija un policijas kontroli.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas konstatētajam, ka, izvērtējot /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un sekas, kas apdraudējis cietušā /Persona L/ īpašuma interesi un cietušo /Persona L/ un /Persona K/ personas dzīvības un veselības intereses, apsūdzētajiem pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas nosakāms likumā paredzētais brīvības atņemšanas sods.

Tiesas kolēģija secina, ka, atzīstot par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem tādus apstākļus, kurus nebija konstatējusi pirmās instances tiesa, izslēdzot atbildību pastiprinošu apstākli, apsūdzētajiem /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ ar pirmās instances tiesas spriedumu piespriestais brīvības atņemšanas sods par noziedzīgo nodarījumu pēc 176. panta ceturtās daļas ir mīkstināms, tāpat arī /Persona B/ mīkstināms ar pirmās instances tiesas spriedumu piespriestais brīvības atņemšanas sods par noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 233. panta otrās daļas.

Līdz ar to par Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzēto noziegumu /Persona B/ sodāms ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem 2 mēnešiem, /Persona I/ sodāms ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 5 mēnešiem, /Persona D/ ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 5 mēnešiem. /Persona B/ par Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu sodāms ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 1 mēnesi, par Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu sodāms ar brīvības atņemšanu uz 9 mēnešiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti un likumīgi sprieduma taisīšanas brīdī piemērojusi apsūdzētajiem /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ papildsodu policijas kontrole.

Vienlaikus tiesas kolēģija konstatē, ka Krimināllikuma pārejas noteikumu 12. punkts noteic, ka papildsodu — policijas kontroli — turpina piemērot personām, kuras līdz 2011.gada 30.septembrim izdarījušas šā likuma 159., 160., 164., 165. un 166.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, un personām, kuras līdz 2014.gada 31.decembrim izdarījušas citu šā likuma sevišķās daļas pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. *(08.07.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2011.)* Savukārt Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.[1] punkts noteic, ka, sākot ar 2022. gada 1. janvāri, šo pārejas noteikumu 12. punktā minētajām personām, kuras vēl nav notiesātas, papildsoda — policijas kontrole — vietā piemēro papildsodu — probācijas uzraudzība —, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu probācijas uzraudzības dienu. *(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2022.)*.

Šādos apstākļos tiesas kolēģija atzīst, ka šobrīd vairs nepastāv likumīgs pamats piemērot apsūdzētajiem par Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzēto noziegumu papildsodu policijas kontroli, bet tā vietā piemērojama probācijas uzraudzība, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu probācijas uzraudzības dienu. Līdz ar to /Persona B/, /Persona I/ un /Persona D/ piemērojams papildsods probācijas uzraudzība uz sešiem (6) mēnešiem.

Tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas secinātajam, ka Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzētais papildsods mantas konfiskācija ir piemērojama, jo apsūdzētajiem /Persona B/ un /Persona D/ ir konstatēta manta, kurai uzlikts arests. Tiesas kolēģija atzīst, ka par mantiska rakstura nozieguma izdarīšanu ar vardarbības pielietošanu apsūdzētie sodāmi arī ar mantiska rakstura sodu, konfiscējot /Persona B/ automašīnu */Transportlīdzeklis H/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, bet /Persona D/ automašīnu */Transportlīdzeklis F/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Tiesas kolēģija konstatē, ka attiecībā uz visiem apsūdzētajiem pastāv pamats piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas noteikumus saistībā ar to, ka nav ievērotas apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā norādījusi, ka, nosakot sodu apsūdzētajiem, ņem vērā Krimināllikuma 49.[1] panta nosacījumus, tomēr sprieduma rezolutīvajā daļā nav atsauce uz minēta panta un konkrētas tās daļas un punkta piemērošanu. Tiesas kolēģija uzskata, ka, nosakot apsūdzētajiem sodu, ir ņemamas vērā Kriminālprocesa likuma 14. pantā noteiktās tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 14. panta pirmās daļas noteikumiem ikvienam ir tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tas ir, bez neattaisnotas novilcināšanas. Kriminālprocesa pabeigšana saprātīgā termiņā ir saistīta ar lietas apjomu, juridisko sarežģītību, procesuālo darbību daudzumu, procesā iesaistīto personu attieksmi pret pienākumu pildīšanu un citiem objektīviem apstākļiem.

No lietas materiāliem redzams, ka krimināllieta nodota iztiesāšanai pirmās instances tiesā 2011. gada 17. oktobrī, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā spriedums pasludināts 2012. gada 15. augustā. Saistībā ar iesniegtajām apelācijas sūdzībām un apelācijas protestu krimināllieta 2012. gada 17. decembrī saņemta apelācijas instances tiesā. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas spriedums pasludināts 2014. gada 9. decembrī. Saistībā ar iesniegtajām kasācijas sūdzībām un kasācijas protestu krimināllieta nosūtīta uz Augstāko tiesu. Ar Augstākās tiesas 2015. gada 30. jūlija lēmumu krimināllieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā. Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā spriedums pasludināts 2016. gada 4. jūlijā. Pēc tam lieta trīs reizes izskatīta apelācijas instances tiesā un Augstākajā tiesā, kura apelācijas instances tiesas lēmumus atcēla un nosūtīja lietu jaunai skatīšanai. Kopā kriminālprocess pret apsūdzētajiem ilga vairāk nekā 14 gadus, proti, no 2011. gada 21. marta līdz 2025. gada 19. maijam, t. i., 14 gadus, 1 mēnesi un 28 dienas.

Saskaņā ar ECT nostiprināto praksi, tiesība uz tiesu saprātīgā termiņā ir viena no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā garantētajām tiesībām un, ka, izvērtējot termiņa saprātīgumu, ir jāņem vērā lietas konkrētie apstākļi un tās tiesu praksē noteiktie kritēriji *(Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1982. gada 15. jūlija spriedums lietā „Eckle v. Germany", Nr. 8130/78, 80. punkts; 1992. gada 25. novembra spriedums lietā „Abdoella v. the Netherlands, iesnieguma Nr. 12728/87, 23. punkts; 1999. gada 25. marta spriedums lietā „Pelisier and Sassi v. France", (GC), iesnieguma Nr. 25444/94, 67. punkts; 2000. gada 27. jūnija spriedums lietā „Frydlender v. France", (GC), iesnieguma Nr. 30979/96, 42. punkts; 2012. gada 22. maija spriedums lietā „Idalov v. Russia", (GC), iesnieguma Nr. 5826/03, 186.punkts).* Tādējādi procesa ilguma saprātīguma izvērtēšanā būtiski ņemt vērā katras konkrētas lietas apstākļus, ievērojot vairākus kritērijus, proti, lietas sarežģītību, iesaistīto personu rīcību, aizskartās intereses.

Tiesa konstatē, ka kriminālprocess šajā lietā ir ieildzis 14 gadus, 1 mēnesi un 28 dienas. Šāds ilgums šajā lietā objektīvi pārsniedz saprātīgas tiesvedības robežas, kā tas noteikts Kriminālprocesa likuma 14. panta piektajā daļā, kas garantē tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā.

Lai gan šajā lietā ir redzama zināma lietas sarežģītība, tai skaitā vairāki apsūdzētie, liecinieki, pierādījumu apjoms un juridiski sarežģīti vērtējami darbības, tiesas kolēģija secina, ka lietas sarežģītība objektīvi neattaisno lietas ilgumu vairāk kā 14 gadus.

No lietas materiāliem neizriet, ka apsūdzētie būtu būtiski kavējuši procesa virzību vai apzinātus ilgstoši vilcinājuši procesu, procesa virzība nav bijusi pietiekami efektīva, jo lieta vairākas reizes no Augstākās tiesas nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. Tiesas kolēģija secina, ka procesa ilgums šajā lietā bijis nesamērīgs un nav attaisnojams tikai ar sarežģītību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ir pārkāptas apsūdzēto tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā, kas ir Kriminālprocesa likuma 14. panta pārkāpums.

Tiesas kolēģija par samērīgāko saprātīga termiņa pārkāpumu kompensējošu līdzekli attiecībā uz /Persona B/ un /Persona D/ atzīst iespēju mīkstināt piespriestos brīvības atņemšanas sodus. Līdz ar to,piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1. punktu,par Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzēto noziegumu /Persona B/ sods mīkstināms uz brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem, bet /Persona D/ uz brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 3 mēnešiem. Piemērojot Krimināllikuma 49.^{1} panta pirmās daļas 1. punktu, /Persona B/ par Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu sods mīkstināms uz brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, par Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu uz brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem.

Galīgais sods /Persona B/ nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, šajā spriedumā noteikto sodu daļēji saskaitot ar sodu, kas noteikts ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu, ar

kuru grozīts Rīgas rajona tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms /Persona B/ apcietinājums un pilnībā izciestais sods pēc Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta sprieduma (ar kuru grozīts Rīgas rajona tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums): no 2010. gada 2. jūnija līdz 2010. gada 3. jūnijam un no 2011. gada 21. marta līdz 2019. gada 21. jūnijam.

/Persona D/ galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu vieglāko sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011. gada 23. maija spriedumu, iekļaujot smagākajā sodā, kas noteikts ar šo spriedumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas termiņā ieskaitāms /Persona D/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2011. gada 21. marta līdz 2018. gada 21. septembrim.

Brīvības atņemšanas sods /Persona B/ un /Persona D/ uzskatāms par izciestu, jo apcietinājumā pavadītais laiks pārsniedz spriedumā noteikto brīvības atņemšanas laiku.

Attiecībā uz /Persona I/ tiesas kolēģija par samērīgāko saprātīga termiņa pārkāpumu kompensējošu līdzekli atzīst iespēju piespriesto sodu aizstāt ar vieglāku soda veidu šādu apsvērumu dēļ.

Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3. punkts noteic, ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, tā var noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 38.[1] panta 2.[1] daļu tiesa, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, neizciešot brīvības atņemšanu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā var piemērot probācijas uzraudzību kā pamatsodu no trim līdz sešiem gadiem arī par tāda smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru šajā likumā paredzēta brīvības atņemšana uz laiku, ilgāku par pieciem gadiem, vai par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka attiecībā uz apsūdzēto /Persona I/ pastāv likumisks pamats piemērot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3. punktu un Krimināllikuma 38.[1] panta 2.[1]daļu sakarā ar /Persona I/ tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu, nosakot /Persona I/ vieglāku soda veidu, nekā paredz Krimināllikuma 176. panta ceturtā daļa, t.i., /Persona I/ piespriestās brīvības atņemšanas vietā var tikt noteikts sods probācijas uzraudzība uz 6 (sešiem) gadiem.

Tiesas kolēģija atzīst par iespējamu piemērot apsūdzētajam /Persona I/ probācijas uzraudzību kā pamatsodu uz noteiktu termiņu, nepiemērojot brīvības atņemšanu, neskatoties uz to, ka viņš ir izdarījis sevišķi smagu noziegumu, par kuru Krimināllikums paredz brīvības atņemšanu uz laiku, ilgāku par pieciem gadiem.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka kopš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas 2011. gadā apsūdzētais /Persona I/ nav izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus, atzinis vainu un nožēlojis izdarīto, līdz ar to nav konstatētas atkārtotas prettiesiskas uzvedības pazīmes. Minētie apstākļi apliecina pozitīvas izmaiņas apsūdzētā /Persona I/ uzvedībā un viņa spēju integrēties sabiedrībā bez brīvības atņemšanas soda piemērošanas. Tādējādi tiesas kolēģija iegūst pamatotu pārliecību, ka apsūdzētais /Persona I/ turpmāk atturēsies no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un probācijas uzraudzības piemērošana atbildīs soda mērķiem.

Ņemot vērā, ka /Persona I/ tiek noteikts pamatsods probācijas uzraudzība, tad saskaņā ar Krimināllikuma 38.[1] panta trešo daļu piespriestais papildsods probācijas uzraudzība nav piemērojams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu probācijas uzraudzības soda termiņā ieskaitāms /Persona I/ aizturēšanā pavadītais laiks no 2011. gada 8. aprīļa plkst. 9.25 līdz 2011. gada 9. aprīlim, divas aizturēšanas dienas rēķinot kā četras probācijas uzraudzības dienas. Izciešamā probācijas uzraudzības daļa pieci (5) gadi vienpadsmit (11) mēneši divdesmit sešas (26) dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sods /Persona B/ nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, kas ir labvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips, ņemot vērā atbildību mīkstinošā un pastiprinošā apstākļa esamību.

[13] Kriminālprocesa likuma 368. panta otrā daļa nosaka, ka gadījumā, ja ar tiesas spriedumu notiesātas vairākas personas, tiesa nosaka, kādā apmērā no katra notiesātā piedzenami procesuālie izdevumi. Tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, notiesātā atbildības pakāpi un mantisko stāvokli.

No pirmās instances tiesas sprieduma redzams, ka tiesa, norādot, ka procesuālie izdevumi 4074,53 *EUR* apmērā par liecinieku ierašanos uz tiesas sēdi, samaksu par angļu-latviešu valodas tulka darbu un automašīnu glabāšanas izdevumi ir solidāri piedzenami no /Persona B/, /Persona D/, /Persona I/, nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 368. panta otrajā daļā noteikto, tas ir, nav norādījusi, kādā apmērā no katra notiesātā ir piedzenami procesuālie izdevumi.

Ņemot vērā Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 7. jūnija spriedumu, ar kuru /Persona D/ tika atbrīvots no procesuālo izdevumu piedziņas, un kurš netika pārsūdzēts šajā daļā, lai nepasliktinātu apsūdzētā stāvokli, /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņas ir atbrīvojams. Tāpat ar minēto spriedumu tika nolemts visus apsūdzētos atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas saistībā ar tulka darbu, jo tie ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka procesuālie izdevumi, kas saistīti ar liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi, 8,53 *EUR* apmērā ir piedzenami solidāri no apsūdzētajiem, tas ir, no katra apsūdzētā piedzenami 2,84 *EUR*, bet /Persona D/ no šī pienākuma atbrīvojams.

Saistībā ar procesuālajiem izdevumiem, kas radušies saistībā ar tulka darbu, Augstākā tiesa vairakkārt ir norādījusi uz to, ka, piedzenot no apsūdzētā samaksu par tulka darbu, tiek pieļauts Kriminālprocesa likuma 368. panta piektās daļas pārkāpums, kas atzīstams par kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu *(Sk. Senāta Krimināllietu departamenta 2017. gada 24. marta lēmumu lietā Nr.SKK-3/2017 un 2018. gada 19. decembra lēmumu lietā SKK-640/2018).* Minētā iemesla dēļ pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par procesuālo izdevumu par tulka darbu 767,19 EUR apmērā piedziņu solidāri no visiem apsūdzētajiem un minētie izdevumi sedzami no valsts līdzekļiem.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka procesuālie izdevumi, kas saistīti ar automašīnas */Transportlīdzeklis H/*, valsts reģistrācijas Nr. /Numurs/, glabāšanu 1659,38*EUR* apmērā būtu piedzenami solidāri no apsūdzētajiem, tas ir, no katra apsūdzētā /Persona B/ un /Persona I/ piedzenami 553,12*EUR*, bet no /Persona D/ tie nav piedzenami, jo ar Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 7. jūnija spriedumu /Persona D/ tika atbrīvots no šo procesuālo izdevumu piedziņas, un kurš netika pārsūdzēts šajā daļā.

Tiesas kolēģija uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturto daļu apsūdzētie /Persona B/ un /Persona I/ atbrīvojamidaļēji no šo procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas */Transportlīdzeklis H/*, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu, no katra piedzenot valsts labā procesuālos izdevumus 200 EUR apmērā, pārējos izdevumus 353,12 EUR apmērā sedzot no valsts līdzekļiem. /Persona B/ un /Persona I/ir apgādājamās personas un izdevumu piedziņa var negatīvi ietekmēt viņu mantisko stāvokli, tādēļ tiesa atzīst par pamatotu atbrīvojumu no minēto izdevumu piedziņas.

Procesuālie izdevumi, kas saistīti ar automašīnas /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas Nr. /Numurs/, glabāšanu nav jāpiedzen no apsūdzētajiem /Persona B/ un /Persona I/, jo kriminālprocesā automašīnai /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, uzlikts arests, lai nodrošinātu apsūdzētā /Persona D/ mantas konfiskāciju.

Savukārt lietā ir ziņas, ka uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi /Persona D/ ģimenei bija noteikts trūcīgas ģimenes statuss (3. sējuma lietas 58. lapa). Tāpat lietā ir ziņas, ka uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi /Persona D/ bija piešķirts bezdarbnieka statuss (3. sējuma lietas 56. lapa) un noteikta trešās grupas invaliditāte (3. sējuma lietas 53. lapa).

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija ar 2017. gada 7. jūnija lēmumu ir atbrīvojusi apsūdzēto /Persona D/ no procesuālo izdevumu 2,84*EUR* apmērā piedziņas par liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi, no procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas */Transportlīdzeklis H/*, valsts reģistrācijas Nr. /Numurs/, glabāšanu 553,12*EUR*apmērā, no procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas /Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas Nr./Numurs/, glabāšanu 15,36*EUR*apmērā. Kā arī /Persona D/ ir atbrīvots no procesuālo izdevumu, kas saistīti ar automašīnas /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas Nr./Numurs/, glabāšanas izdevumiem 1593,35*EUR* apmērā piedziņas un no procesuālo izdevumu piedziņas 2387,85 *EUR* apmērā par zvērināta advokāta sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, no procesuālo izdevumu piedziņas 470 *EUR*apmērā par zvērinātas advokātes sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā. Ņemot vērā, ka Rīgas apgabaltiesas 2017. gada 7. jūnija lēmums netika pārsūdzēts šajā daļā, apelācijas instances tiesa nav tiesīga pieņemt pretējo lēmumu, pasliktinot /Persona D/ stāvokli.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka procesuālie izdevumi, kas saistīti ar automašīnas /Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu 46,08*EUR* apmērā ir piedzenami solidāri no apsūdzētajiem /Persona B/ un /Persona I/, tas ir, no katra apsūdzētā piedzenami 15,36*EUR*, bet apsūdzētais /Persona D/ no šī pienākuma atbrīvojams.

/Persona D/ arī atbrīvojams no samaksas 365 EUR par zvērināta advokāta Uģa Ludiņa darbu un 440 EUR apmērā par zvērināta advokāta A. Stumberga darbu, ņemot vērā, ka ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2021. gada 5. oktobra spriedumu /Persona D/ tika atbrīvots no šo procesuālo izdevumu piedziņas. Spriedums netika pārsūdzēts šajā daļā, un, lai nepasliktinātu apsūdzētā stāvokli, /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņas ir atbrīvojams.

Apsūdzētais /Persona D/ arī atbrīvojams no procesuālo izdevumu piedziņas 520 EUR apmērā par zvērinātas advokātes A. Šnēveles sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā un tie sedzami no valsts līdzekļiem. Tiesas kolēģija ņem vērā to, ka /Persona D/ aizstāvība tika pieaicināta pēc tiesas iniciatīvas, tādējādi apsūdzētajam nebija iespējas izvēlēties aizstāvi un attiecīgi nebija arī iespējas ietekmēt ar aizstāvību saistīto izdevumu apmēru. Ņemot vērā šo apstākli, kā arī to, ka aizstāve tika nodrošināta saskaņā ar Kriminālprocesa likuma prasībām un tiesas rīkojumu, apsūdzētajam nevar tikt uzlikts pienākums atlīdzināt minētos procesuālos izdevumus.

No apsūdzētā /Persona B/ piedzenami valsts labā procesuālie izdevumi 365 EUR apmērā par aizstāves zvērinātas advokātes Ievas Timermanes darbu apelācijas instances tiesā.

Tāpat no /Persona B/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 440 EUR apmērā par aizstāvja zvērināta advokāta Gata Gaiļa sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā.

Lietas materiālos nav ziņu par to, ka apsūdzētajam /Persona B/ un /Persona I/ ir piešķirts trūcīgas personas statuss uz laiku, kad lieta ir iztiesāta apelācijas instances tiesā, līdz ar to nav pamata pilnībā atbrīvot apsūdzēto /Persona B/ un /Persona I/ no procesuālo izdevumu samaksas. Apgādībā esošo personu esamība tika ņemta vērā, atbrīvojot daļēji apsūdzētos no procesuālo izdevumu par automašīnas /Transportlīdzeklis H/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu.

[14] Tiesas kolēģija konstatē, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu nav izlemts jautājums par galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem - divām gāzes pistolēm ar Nr. 338/2011 un 339/2011 un pistoli ar Nr. 340/2011.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{12} panta pirmo un otro daļu noziedzīga nodarījuma izdarīšanas priekšmets ir rīki un līdzekļi, kuri bija paredzēti vai tika izmantoti noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, kuri ir konfiscējami. Tādēļ ir pamats konfiscēt un nodot Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldei: gāzes pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 338/2011); gāzes pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 339/2011); pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 340/2011).

[15] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 2. septembra lēmumu tika labota pārrakstīšanās kļūda Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija pilnā sprieduma motīvu daļas 54. lapas desmitajā rindkopā. Kļūdaini norādītais teksts "/Persona B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitāms ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu noteiktais sods brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem" aizstāts ar korektu formulējumu: "/Persona B/ saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu piespriestajam sodam daļēji pieskaitāms ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu noteiktais sods – brīvības atņemšana uz 1 (vienu) gadu un 3 (trīs) mēnešiem.". Aizstāve J. Kvjatkovska apelācijas sūdzībā norāda uz pieļauto kļūdu, prokurore pauda viedokli, ka minētais lēmums atceļams kā nepamatots.

Tiesas kolēģija atzīst, ka saistībā ar pieļauto kļūdu nav konstatējams likumīgs pamats Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 2. septembra lēmuma atcelšanai. Minētais lēmums ir pieņemts atbilstoši Kriminālprocesa likuma 474. panta prasībām un ir uzskatāms par tiesisku un pamatotu.

Pirmās instances tiesa, ievērojot normatīvo regulējumu, ir veikusi acīmredzamas kļūdas labojumu sprieduma motīvu daļā, precizējot /Persona B/ piemērojamā soda apmēru atbilstoši faktiskajiem apstākļiem un spēkā esošajam Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumam. Kļūdaini norādītais soda apmērs – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem – ir aizstāts ar korekto termiņu – 1 (vienu) gadu un 3 (trīs) mēnešus.

Minētais labojums neietekmē sprieduma rezolutīvo daļu, nemaina sprieduma būtību un nepasliktina /Persona B/ tiesisko stāvokli. Tādējādi tas ir vērsts uz sprieduma precizitātes nodrošināšanu un atbilstību faktiskajai un juridiskajai realitātei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 563. panta pirmās daļas 3. punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedumu daļā par:

/Persona B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona B/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 233. panta otrās daļas;

/Persona B/ noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu;

/Persona D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona D/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, 233. panta otrās daļas;

/Persona D/ noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu;

/Persona I/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 176. panta ceturtās daļas;

/Persona I/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu pēc Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 20. panta ceturtās daļas, 233. panta otrās daļas;

/Persona I/ noteikto galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu;

procesuālo izdevumu 4074,53 EUR piedziņu solidāri no /Persona B/, /Persona D/ un /Persona I/ par liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi, samaksu par angļu-latviešu valodas tulka darbu un izdevumiem, kas saistīti ar automašīnu glabāšanu.

/Persona B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. un 2. punktu un Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.[1]punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem ar probācijas uzraudzību uz sešiem (6) mēnešiem, konfiscējot automašīnu /Transportlīdzeklis H/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

/Persona B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193. panta otrajā daļā, un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

/Persona B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā, un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu sodu /Persona B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz sešiem (6) mēnešiem, konfiscējot automašīnu /Transportlīdzeklis H/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu noteikto sodu daļēji saskaitīt ar sodu, kas noteikts ar Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta spriedumu, ar kuru grozīts Rīgas rajona tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums, un galīgo sodu /Persona B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz sešiem (6) mēnešiem, konfiscējot automašīnu /Transportlīdzeklis H/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt /Persona B/ apcietinājumu un pilnībā izciesto sodu pēc Rīgas apgabaltiesas 2013. gada 27. augusta sprieduma (ar kuru grozīts Rīgas rajona tiesas 2012. gada 5. jūnija spriedums): no 2010. gada 2. jūnija līdz 2010. gada 3. jūnijam un no 2011. gada 21. marta līdz 2019. gada 21. jūnijam.

Brīvības atņemšanas sodu /Persona B/ uzskatīt par izciestu.

/Persona D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. un 2. punktu un Krimināllikuma pārejas noteikumu 12.[1]punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz sešiem (6) mēnešiem, konfiscējot automašīnu /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu vieglāko sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2011. gada 23. maija spriedumu, iekļaut smagākajā sodā, kas noteikts ar šo spriedumu, un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) gadiem 3 (trīs) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz sešiem (6) mēnešiem, konfiscējot automašīnu /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt /Persona D/ apcietinājumā pavadīto laiku no 2011. gada 21. marta līdz 2018. gada 21. septembrim.

Brīvības atņemšanas sodu /Persona D/ uzskatīt par izciestu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 481. panta pirmās daļas 2. punktu izbeigt kriminālprocesu daļā par /Persona D/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 15. panta ceturtās daļas, 193. panta otrās daļas un Krimināllikuma 233. panta otrās daļas.

/Persona I/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 176. panta ceturtajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3. punktu un Krimināllikuma 38.[1] panta 2.[1] daļu, sodīt ar probācijas uzraudzību uz 6 (sešiem) gadiem.

Soda termiņā ieskaitīt /Persona I/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2011. gada 8. aprīļa plkst. 9.25 līdz 2011. gada 9. aprīlim, divas aizturēšanas dienas rēķinot kā četras probācijas uzraudzības dienas. Izciešamā probācijas uzraudzības daļa pieci (5) gadi vienpadsmit (11) mēneši divdesmit sešas (26) dienas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 481. panta pirmās daļas 2. punktu izbeigt kriminālprocesu daļā par /Persona I/ celto apsūdzību pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas un 233. panta otrās daļas.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016. gada 4. jūlija spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus 2,84 EUR apmērā par ceļa izdevumiem, kas saistīti ar liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi.

Piedzīt no /Persona I/ valsts labā procesuālos izdevumus 2,84 EUR apmērā, kas saistīti ar liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu 2,84 EUR apmērā piedziņas par ceļa izdevumiem, kas saistīti ar liecinieka ierašanos uz tiesas sēdi un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu, kas saistīti ar automašīnas /Transportlīdzeklis F/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanas izdevumiem 1593,35 EUR (viens tūkstotis pieci simti deviņdesmit trīs*EUR* 35 centi) apmērā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona B/ daļēji no procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas /Transportlīdzeklis D/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu un piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus 200 EUR apmērā, pārējos izdevumus 353,12 EUR (pieci simti piecdesmit trīs*EUR* 12 centi) apmērā segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona I/ daļēji no procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas /Transportlīdzeklis D/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu un piedzīt no /Persona I/ valsts labā procesuālos izdevumus 200 EUR apmērā, pārējos izdevumus 353,12 EUR (pieci simti piecdesmit trīs*EUR* 12 centi) apmērā segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņas par automašīnas /Transportlīdzeklis D/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu 553,12 EUR (pieci simti piecdesmit trīs*EUR* 12 centi) apmērā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus par automašīnas /Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu 15,36 EUR (piecpadsmit*EUR* 36 centi) apmērā.

Piedzīt no /Persona I/ valsts labā procesuālos izdevumus par automašīnas /Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu 15,36 EUR (piecpadsmit*EUR* 36 centi) apmērā.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņu valsts labā par automašīnas /Transportlīdzeklis B/, valsts reģistrācijas numurs /Numurs/, glabāšanu 15,36 EUR (piecpadsmit*EUR* 36 centi) apmērā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņas 470 EUR (četri simti septiņdesmit*EUR*) apmērā par zvērinātas advokātes Ivandas Dauvartes sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālos izdevumu 440 EUR (četri simti*EUR*) par zvērināta advokāta Armanda Stumberga sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Atbrīvot /Persona D/ no samaksas 140 EUR (viens simts četrdesmit*EUR*) par zvērināta advokāta Uģa Ludiņa darbu apelācijas instances tiesā un izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus 365 EUR (trīs simti sešdesmit pieci*EUR*) par aizstāves zvērinātas advokātes Ievas Timermanes darbu apelācijas instances tiesā.

Segt no valsts līdzekļiem izdevumus 767,19 EUR (septiņi simti sešdesmit septiņi *EUR* 19 centi) apmērā, kas saistīti ar tulka pakalpojumu izmantošanu tiesas sēdēs.

Atbrīvot /Persona D/ no procesuālo izdevumu piedziņas 520 EUR (360+40+120=520 EUR) par zvērinātas advokātes Anitas Šnēveles sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā, izdevumus segt no valsts līdzekļiem.

Piedzīt no /Persona B/ valsts labā procesuālos izdevumus 440 EUR (340+40+60=440 EUR) par aizstāvja zvērināta advokāta Gata Gaiļa darbu apelācijas instances tiesā, nosakot trīsdesmit dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma spēkā stāšanās.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{12} pantu konfiscēt un nodot Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldei: gāzes pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 338/2011); gāzes pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 339/2011); pistoli (glabājas Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālistikas pārvaldes izpētes objektu noliktavā ar Nr. 340/2011).

Nolēmumu var pārsūdzēt 10 darbdienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574. un 575. pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Pilna nolēmuma pieejamības diena – 2025. gada 13. jūnijā.

Tiesnesis Zigmunds Dundurs
Tiesnese Karīna Kazārova
Tiesnese Ligita Kuzmane